

[Ministeren for kulturelle anliggender.]
radiokommissionen. Vi går altså i gang med det, så snart den indstilling foreligger.

Bodil Koch: Jeg tager lige et sekund for at takke ministeren. Problemet blev allerede berørt i min tid i kulturministeriet, og jeg vil være meget glad, hvis problemet kan løses snarest muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om „Ungdommens uddannelsesfond“s forvaltning og virksomhed.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 229) findes i tidenden sp. 7768, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 3205).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Knud Nielsen: Vi ønskede ved det fortsatte udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling at give undervisningsministeren en chance, en sidste chance for at vise en lille smule god vilje i denne sag. Desværre var ministeren afvisende på alle punkter; ikke engang det såre beskedne forslag om, at de 18,5 mill. kr., der ydes som lån, i stedet skulle ydes som stipendier, kunne ministeren gå ind på, til trods for at vi alle ved, at set som statsudgift er forskellen mellem lån og stipendier på kort sigt, og det vil sige 12-15 år, helt illusorisk, og på længere sigt er den ikke særlig stor. Men når undervisningsministeren betragter en studielånsrente på 12 $\frac{1}{4}$ pct. som et privilegium, og det står jo fast, kan man vel i hvert fald sige, at undervisningsministeren er konsekvent i sin holdning. Vi beklager som sagt denne afvisning, men da ministerens forslag trods alt indebærer en beskedne forbedring, kan vi stemme for det.

Grethe Philip: Jeg finder det meget uheldigt, at studenterne skal betale forskellig rente af de statsgaranterede lån,

alt efter i hvilken bank de har optaget lånet, og jeg vil bede undervisningsministeren om at gøre sit til, at disse forskelle nu afskaffes ved de forhandlinger, som ministeren har givet tilsagn om at han vil føre med bankerne.

Jeg har allerede givet udtryk for, at vi i mit parti med stor forventning ser hen til det lovforslag om en omlægning og udbygning af ungdommens uddannelsesfond, som ministeren har bebudet. Men det lovforslag, vi her skal stemme om, er dog i hvert fald et skridt i den rigtige retning, og jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Morten Lange: Vi har åbenbart desværre en svag undervisningsminister. Der er ikke tvivl om, at diskontoforhøjelsen og andre ting, der er sket på det seneste, havde gjort det fuldstændig rimeligt at foretage en forøgelse af midlerne i ungdommens uddannelsesfond, det er helt afgjort, det kan enhver indse, og det skulle have været muligt for ministeren, som sikkert ikke har noget imod en sådan ændring, at overbevise sine regeringskolleger om det. Men vi må håbe, at denne samplings dårlige resultater på dette område må bringe undervisningsministeren fornyet styrke i næste samling, så vi når at få noget, der dog minder lidt om fremskridt på området.

Jeg havde også næret den beskedne forhåbning, at der var sket en lille smule inden tredje behandling; det havde været så rimeligt. Det skete altså ikke, og jeg har givet mine venner i socialistisk folkeparti besked om, at jeg agter at stemme for lovforslaget, men jeg har svært ved at rejse mig, for jeg synes, det er en ussel udvidelse. Vi vil gøre det alligevel, men vi håber, at næste gang vi skal rejse os i tilsvarende tilfælde, bliver det for at stemme ja til noget, der er væsentlig bedre.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg er naturligvis meget rørt over, at hr. Knud Nielsen ville give mig en chance til at vise god vilje. Den gode vilje er nu vist. Denne ændring af loven om ungdommens uddannelsesfond betyder i år en forhøjelse på 50 mill. kr. Sidste år var der en forhøjelse på 20 mill. kr., som genbevilges i år, og det er den første forhøjelse af grundbeløbene